

Noktasız Ve Virgülsüz

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 08 Ekim 2019

Meleklerin cinsiyeti olabileceğine
İnanacaktım neredeyse, neredeyse üzerimdeki hırkanın
Bir peygamber tarafından örtüldüğüne...
Tanrı değilim, peygamber değilim
Melekler ve insanlar arasında bir yerde
Hiç değilim-Yanılıyor şair-
Kendime, sıradan bir kulu dedim Allah'ın.
(E. Sarıçam)

Mağdur düşlerin ipeksi yüzeyinde,
Zaafların da zemin bildiği o insan nefsi:
Hani, haykırdığım;
Hani, öykündüğüm;
Ne deliyim ne de veli
İçimdeki izdihamla örtüştüğüm
Kara gecenin ipeksi seferberliği.

Noksanım, azizim;
Noktasızım ve virgülsüz:
İçimde kopan kıyametin alfabeti
Ölümüne sevdiğim elbette
Haiz olduğumun sermayesi.

Ölümse...
Ramak kala aşka,
Ne ala ne ala.
Fıtratın giz'inde devasa bir gölge
Mensur şiirlere de gönderme.
İkazi Tanrı'nın reşit bir özgürlük dilediğim
Bakiyesi mevsimin
Hala dindiremediğim hüznle sırnaşık yeis'i.

Cümleler kadar istikrarlı olsam keşke
Bir de kışkırtan zaferin öncesinde
Yenildiğime de şahit değil miydi bunca dize?

Sarmalı duyguların
Münafık saldırıların da taçlandırdığı:
Bitimsiz hezeyanı küredğim her şiirde
İspatıdır ruhumun yeknesak çırpınısını
Sela'sıdır vardiyamın
Güneş görmemiş yüzümde
Kıpraşan irili ufaklı hece.

Lafügüzaf, azizim:
Sancılı heyelan
Çöreklenen her artçıda
Arda kalan bilumum kinaye.
Sabırsa, katık ettiğim güne:
Yediğim ne çok şarapnel
Kaç öğünse serildiğim buz tutan zemine
Hafıza kaybı benimki:
Göremediğim bir hale
Oylumda saklıydı oysa onca meleke.

İzafı olsa da mutluluk
Kanadığım kadar kandığım
Hatırı sayılır yalnızlık
Varsa yoksa saklı kaldığım ömürlük kible.